

SOLEMNITAT DE LA DEDICACIÓ DE LA BASÍLICA DE MONTSERRAT

Homilia del P. Abat Josep M. Soler

3 de febrer de 2008

Is 56, 1-6; He 12, 18-19; Lc 2, 22-40

Quan el pelegrí ha pujat la muntanya –com vosaltres avui, germans i germanes estimats– i arriba a la plaça de Santa Maria, contempla la façana del nostre monestir i al cap d'amunt es troba amb una frase llatina: “Urbs Jerusalem Beata, dicta pacis visio”; és a dir: “Ciutat santa de Jerusalem, anomenada «visió de pau»”. Aquesta frase correspon a la litúrgia de la dedicació d'una església; per tant, a la litúrgia de l'aniversari de la dedicació d'aquesta basílica de Montserrat.

El pelegrí que s'adreça a visitar Santa Maria en aquest seu santuari és invitat, doncs, a entrar a la basílica com si entrés a Jerusalem. De fet, l'experiència dels pelegrins en arribar a aquest lloc és semblant a la descrita en el salm: *Quina alegria! Ja han arribat els nostres peus al teu llindar, Jerusalem* (Ps 121, 1-2). La referència a la “ciutat santa de Jerusalem” de la frase de la nostra façana, ha de ser entesa amb un triple significat. D'una banda, evoca la Jerusalem bíblica, la capital històrica del poble d'Israel, en la qual hi havia el temple que feia present la glòria de Déu. Allà, els pelegrins hi pujaven, i hi pugen encara avui, plens d'alegria a lloar el nom del Senyor, tot desitjant la pau a l'interior dels seus murs (cf. Ps 121, 4.8). La Jerusalem de la terra, però, no és la definitiva. Hi ha una altra Jerusalem, la *del cel*, on hi ha la plenitud de la pau i la llum sense posta perquè *l'omple de claror la glòria de Déu, Jesucrist és el gresol que la il·lumina* (cf. Ap 21, 23). És a aquesta Jerusalem sense fosc, *ni dol, ni penes, ni mort* perquè Déu hi és i hi eixuga totes les *llàgrimes dels ulls* (cf. Ap 21, 4), que apunta la frase de la nostra façana. Entre les dues realitats, entre els dos significats de la frase, n'hi ha un altre. La Jerusalem futura és anticipada, a favor dels qui fem camí cap a ella, pels llocs on s'aplega la comunitat cristiana per escoltar la Paraula de Déu i celebrar els sacraments; és a dir, per les esglésies. Per aquesta basílica, també.

Per això, el pelegrí de Montserrat, un cop ha traspassat els arcs d'entrada al recinte i ha pres consciència que a la basílica hi trobarà la glòria de Déu en la Paraula proclamada i en la celebració dels sacraments, és invitat per una inscripció que hi ha al centre de l'altri a nodrir-se de Jesucrist, el fill de la Verge Maria, per tal de poder continuar el seu camí de la vida cap a la Jerusalem del cel. Fer-se pelegrí de Santa Maria és prendre consciència que tota la vida és un pelegrinatge per trobar-se amb el seu Fill diví en la plenitud de la ciutat de la pau.

La salvació que, segons l'evangeli que hem escoltat, Jesús va portar a casa de Zaqueu i que motivà la seva conversió i el seu compromís envers els altres, es fa realitat, també, en aquesta basílica. El Senyor hi va entrar el dia de la dedicació, avui fa 416 anys, i aquí hi anuncia dia rere dia el seu Evangeli. Aquí es deixa trobar pels qui el cerquen sincerament, encara que la seva vida no hagi estat molt digna. Aquí els ofereix la possibilitat de conversió i el perdó, juntament amb l'alegria profunda de la salvació; els dóna la gràcia per tenir un tracte just, equitatiu i ple d'amor amb els altres. Aquí ell es fa present a la taula eucarística per ser aliment per al nostre camí, de vegades feixuc però sempre sostingut per ell i encoratjat per la mirada serena de la Imatge Morena de la seva Mare.

El camí de la vida, el fem juntament amb molta altra gent, i són nombrosos el qui no comparteixen la nostra fe. A l'escola de l'Església, il·luminada pel magisteri del concili Vaticà II, hem après que els cristians, tot respectant les consciències de les persones i l'autonomia de la comunitat política, hem de ser, a l'estil de Jesús, servidors de la

societat de la qual formem part. Sabem que cap projecte contingent, de caràcter sociològic o polític, no pot pretendre tenir l'exclusivitat de representar l'Evangeli. En la nostra societat plural, els membres de l'Església no podem pretendre tenir cap monopoli; hem de proposar d'una manera serena, atraient i esperançada, sense imposicions, la llum que ens ve de l'Evangeli sobre la persona humana i la convivència en societat. Ho hem de fer a través del diàleg i de la misericòrdia, i no pas de la confrontació. Aquest diàleg ha de partir de la convicció profunda de la pròpia identitat cristiana i ha d'acceptar respectuosament els altres que no tenen a l'Església la seva llar espiritual (cf. Bisbes de Catalunya, "Creure en l'Evangeli...", n. 7), amb voluntat de convivència i de construir junts una societat més humana, més justa, més respectuosa de la dignitat i dels drets de cada persona; això ens demana de treballar per la pau amb tots els mitjans èticament legítims. Aquestes conviccions ens han de guiar en el nostre camí de la ciutat terrena a la ciutat del cel.

Avui, nosaltres –els pelegrins de Montserrat i els qui participeu en aquesta celebració per mitjà de la ràdio i la televisió– som invitats, no sols a viure en aquesta basílica lloança i la pregària com a anticipació de la Jerusalem celestial, sinó també a descobrir el nostre misteri interior de batejats. No sols la basílica és un temple. També ho és el cristià. Ho direm en el cant que acompanyarà la comunió, tot repetint unes paraules de sant Pau: *sou un temple de Déu i l'Esperit de Déu habita en vosaltres. El temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres* (1C 3, 16-17). A partir d'aquestes paraules entenem millor el significat d'aquesta basílica i de totes les esglésies i capelles del món. La glòria de Déu hi és present i Jesucrist hi actua juntament amb l'Esperit Sant perquè nosaltres siguem temples de Déu i l'Esperit habiti en el nostre interior. Aquesta és, per gràcia, la nostra dignitat. I a aquesta dignitat mateixa hi és cridada la humanitat sencera. Per això cada persona és sagrada i mereix el més gran respecte.

Pelegrins de Santa Maria com som, celebrem amb joia i amb agraïment l'aniversari de la dedicació d'aquesta basílica, casa pairal del nostre poble, i acollim la salvació que ens hi és oferta.